

Reti, bet tiekamies!

Daudzi jautā, vai tad „Klānu vēstis” vairs nebūs? Būs, būs, vienmēr atsaku, jo, taupot līdzekļus, avīzīte iznāk jau retāk. Taču tā tomēr ir un pastāv, ir daudz pagastu, kur vairs kas tāds nav pieejams. Žēl, ka tik daudzi fakti jau ir novecojuši un par notikumiem iznāk vien tāds atskats. Taču tas veido mūsu vēsturi, tāpēc rakstām visu, kas pagājis senāk. Esam arī domājuši, kā informāciju nodot ātrāk un ērtāk. Viens saziņas veids ir sociālie tīkli, kur populārākais ir facebook.com. Jā, ne visi šeit reģistrējušies un ne visi aktīvi to lieto. Kā vienu no alternatīvām esam izveidojuši Ošupes pagasta čatiņu WhatsApp, esam jau neliela grupiņa. Šeit dalāmies ar visdažādākajām ziņām par pasākumiem, notikumiem, varam piedāvāt kādu lietu atdošanai vai mainīšanai, protams, ievērojot kultūru neizmantojot rupjības, neapvainojot. Grupiņā varam apjautāties, vai kāds nedodas uz pilsētu, lai palūgtu izņemt, piemēram, paciņu no pakomāta. Devos uz Madonu, ienāca prātā ierakstīt, vai kādam ko nevajag, un tiešām spēju izpalīdzēt ar pavisam vienkāršu pakalpojumu. Mēs šeit esam nedaudz, un būtu labi, ka sadarbojoties kopā, varētu paveikt daudz vairāk, palīdzēt kādam vai nodot ātri un ērti ziņu. Ja arī tu vēlies būs šajā grupiņā WhatsApp, raksti man uz telefonu – 28893026, un arī tavs telefona numurs tiks pievienots.

Jāiet laikam līdzī un nevajag baidīties no jaunām tehnoloģijām un iespējām. Sprotams, ka jaunais un nezināmais biedē, bet iesūnot nevajadzētu. Nesen netīšām gadījās novērot Hesburger situāciju, kad sievietē īsti nesaprata, kā pasūtīt ēdienu, kā tas notiek. Kautrīgi, sarunājoties ar pārdevēju, viņa tomēr noskaidroja visu, kā tikt pie maltītes. Pie sevis domāju, cik labi, ka viņa bailes pārvarēja un devās iekšā noskaidrot, kas un kā. Bet varēja būt arī savādāk un nekāda attīstība viņas dzīvē nenotiktu. Gaidām jaunpienācējus kopējā čatiņā.

Dace Kalniņa

NOLIKUMS par Ošupes pagasta apbalvojumiem

I. Vispārējie noteikumi

1. Apbalvojumu mērķis ir apzināt un godināt personas par ieguldījumu un sevišķiem nopelniem Ošupes pagasta labā – mūža ieguldījumu vai īpašiem nopelniem un ieguldījumu pagasta attīstībā konkrētā gada vai ilgākā termiņā.

2. Ošupes pagasta pārvaldes apbalvojumi iedalās:

2.1. **Ošupes pagasta Goda zīme** – piešķir par ilggadēju darbu, nesavtīgu ieguldījumu Ošupes pagasta izaugsmē un attīstībā.

2.2. **Ošupes pagasta Iepnums** – piešķir par īpašiem sasniegumiem kādā no Ošupes pagastam nozīmīgām jomām (izglītība, uzņēmējdarbība, kultūra, sabiedriskās aktivitātes, lauksaimniecība, sports, medicīna utt.), un šie sasniegumi ir būtiski pagasta, novada un valsts mērogā.

2.3. **Atzinības raksts** – piešķir par nesavtīgu darbu Ošupes pagastā. Atzinību izsniedz arī gadījumā, lai izteiktu Ošupes pagasta pārvaldes pateicību par darbu un sasniegumiem struktūrvienību darbiniekiem.

3. Komisijai ir tiesības apbalvojumus nepiešķirt, ja nav atbilstošu kandidātu.

4. Apbalvojumu izgatavošanas izmaksas sedz no Ošupes pagasta pārvaldes līdzekļiem.

II. Titula „Ošupes pagasta Goda zīme” un „Ošupes pagasta Iepnums”, kā arī Atzinības raksta piešķiršanas un pasniegšanas kārtība

5. Pretendentus iesaka darba kolektīvi, Ošupes pagastā reģistrētās sabiedriskās un politiskās organizācijas, privātpersonas, iesniedzot Ošupes pagasta pārvaldē iesniegumu ar sekojošo informāciju:

5.1. Informāciju par apbalvojamo (vārds, uzvārds, dzīves vieta, darba vieta vai nodarbošanās, juridiskām personām – nosaukums un vadītājs)

5.2. aprakstu par apbalvojamo un viņa nopelniem kādā no Ošupes pagastam nozīmīgām jomām (izglītība, uzņēmējdarbība, kultūra, sabiedriskās aktivitātes, lauksaimniecība, sports, medicīna u.c.) un šie sasniegumi ir būtiski visa pagasta, novada vai valsts mērogā laika posmā no iepriekšējā gada novembra līdz attiecīgā gada novembrim vai ilglaicīgā periodā un īpašu ieguldījumu pēdējā gada laikā.

6. Titulu pretendētus izvērtē pagasta pārvaldes izveidota komisija.

7. Titulu saņēmējus apstiprina Ošupes pagasta pārvalde un savu lēmumu saņēmējiem paziņo ne vēlāk kā piecas dienas pirms Latvijas Republikas proklamēšanas dienas svinīgā sarīkojuma.

8. Apbalvojumus pasniedz Latvijas Republikas proklamēšanas dienai veltītajā svinīgajā sarīkojumā Degumnieku tautas namā.

9. Apbalvojumus pasniedz pagasta pārvaldes vadītājs vai pilnvarota persona.

Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs Aleksandrs Šrubs atzinīgi novērtējis aizsākto tradīciju par Ošupes pagasta apbalvojumiem ar mērķi apzināt un godināt personas par ieguldījumu un sevišķiem nopelniem Ošupes pagasta labā – mūža ieguldījumu vai īpašiem nopelniem un ieguldījumu pagasta attīstībā konkrētā gada vai ilgākā termiņā.

Pagājušajā gadā Nolikumā par Ošupes pagasta apbalvojumiem tikai veiktas izmaiņas. **Informējam, ka iesniegumus par pretendentiem var iesniegt visa gada garumā – līdz tekošā gada 15. oktobrim.** Tātad, ja Jums padomā ir kāds, kurš būtu pelnījis kādu no mūsu pagasta apbalvojumiem, iesniegumu varat rakstīt un iesniegt jau šodien, negaidot oktobri.

Apstiprina:

Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs
Aleksandrs Šrubs

NOTIKUMS

Nometne „Kaut kā tā” Ošupes pagastā

Šogad, no 26. jūnija līdz 30. jūnijam, Ošupes pagasta teritorijā norisinājās bērnu un jauniešu piedzīvojumu nometne. Jautāsi, kāpēc tāds divains nosaukums? Iepriekšējā gadā piedzīvojām skaistu nometni „Tieši tā!” .Šogad gribējām ko līdzīgu, tādēļ vairs nav tieši tā, bet kaut kā tā.

Nometnē piedalījās 25 dalībnieki no visa Madonas novada, interesanti, ka vietas nometnē aizpildījās divu, trīs stundu laikā pēc afitās parādīšanās sociālajos tīklos. Mazliet skumji, ka tik daudziem nācās dalību atteikt. Lai vai kā, pateicoties Madonas novada nometņu projektu konkursam un iegūtajam grantam, nometne bērniem bija bez maksas. Mums bija svarīgi iekļauties projekta piešķirtajos līdzekļos, lai līdzmaksājums nav šķērslis kādam apmeklēt nometni.

Kā tad mums gāja? Gan jautri, gan grūti, gan interesanti! Sākām mūsu piedzīvojumu, dodoties kājām no Degumniekiem uz Lubāna ezeru. Ne visi ceļu pieveica, tie tomēr ir drusku vairāk kā 10 km. Ceļš mūs vienoja un ejot jaunieši iepazīna cits citu, atbalstīja un uzmundrināja. Nonākuši Lubāna mitrāja informācijas centrā, cepām desiņas, gatavojām savas makšķeres no pašu gatavotiem makšķerkātiem. Pirms tam likās, lai jau bērni vēl to makšķeri paši uztaisa, diez vai kādu zivi noķers... Bet ticiet vai nē, noķērām, pat vairākas!

Nakšņošana tik skaistā vietā pie Lubāna ezera jau vien ir piedzīvojums, par to paldies LMIC darbiniekiem, īpaši Irēnai Mālniecei. Otrajā dienā devāmies supot un laivot. Šis bija īsts izaicinājums nometnes skolotājiem, jo uzmanība un atbildība – 200%. Daži laivoja un supoja pirmo reizi mūžā. Sākumā bailīgi, nepārliecināti, bet vēlāk tīri ņipri. Vēl dažas aktivitātes, ugunskurā gatavots plov un dodamies uz Degumniekiem, kur Līdakkalnā, mežam pietuvinātos apstākļos, būvējam nometni. Esam patiešām nogurdināti no ezera, karstā laika un nodarbībām, kad mūs pārsteidz lietus. Bet, paldies Dievam, tas ir īss, vakarējam pie ugunsкура un pat sarīkojam nelielu zaļumballi!

Trešajā dienā mācāmies par sociālo tīklu veidošanu, pievaram orientēšanos pa Degumniekiem, jo spēku izsīkuma dēļ to nevarējām veikt nakts režīmā. Top interesanti reklāmas video, par ko paldies dalībniekiem, jūsu idejas un izpildījums – brīnišķīgs! Vakara noslēgumā zīmējam, gleznojam pēc savām iespējām. Trešajā naktī jau esam Degumnieku sporta zālē, kur pieejams īsts komforts – duša un tualete.

Ceturto dienu sākam skaisti, darinot lielformāta ziedus. Turpinājumā iegrimstam teātra sporta aktivitātēs un dienas noslēgumā baudām divas pašu režisētas un nospēlētas izrādes.

Piektajā, pēdējā nometnes dienā dažiem, kā paši saka, nosēdušās bate-

rijas. Tādēļ šajā dienā „viss pa mierīgo”. Kopīgas sadarbības spēles ar psihologu un sevis izzinoši testi. Noslēgumā atvadas, un vēlot burvīgu vasaru viens otram, dodamies mājās!

Paldies mūsu superkomandai, jau otro gadu mums tas izdevās! Anda Kurmīte, Indira Baltā, Linda Kalniņa, – bez jums – nekur!

Tāpat paldies Ošupes pagasta pārvaldei par sapratni un palīdzēšanu, Degumnieku pamatskolas virtuves meitenēm – Skaidrītei un Daigai, sporta skolotājam Ričardam Strodam un direktorei Daigai Rubenei.

Visskaistākais darbs pasaulē ir radīt citiem prieku, es ceru – mums tas izdevās!

Dace Kalniņa

„Ceļvedis dabā” pie Lubāna ezera

Ideja veidot forumu par dabu mums – Elīnai, Agnesei un Irīnai – radās jau pagājušajā gadā, bet tam nebija finansējuma, tāpēc viss arī palika ieceru līmenī. Šajā gadā pamanīju, ka Madonas novada pašvaldība ir izsludinājusi jauniešu iniciatīvu projektu konkursu un nolēmu iesniegt projektu, kuru palīdzēja sagatavot mamma un Agnese. Tā bija pirmā pieredze projektu rakstīšanā, tāpēc neloloju lielas cerības. Ļoti daudz padomus sniedza jauniešu speciāliste Inga Straziņa. Bija liels prieks, ka projektu apstiprināja.

Foruma „Ceļvedis dabā” mērķis bija radīt izpratni bērniem par dabas procesiem un dabas aizsardzību viņiem piemērotā veidā – veikt novērojumus un izdarīt secinājumus. Projekts bija kā interesants un noderīgs ceļvedis dabā un tās aizsardzībā, kā arī uzlaboja fizisko un garīgo veselību. Foruma dalībnieki bija divdesmit bērni, vecumā no astoņi līdz vienpadsmit gadiem, ar interesi par augiem, zīvīm, kukaiņiem un putniem. Dalībnieku pieteikšanās bija izsludināta vietnē facebook. Bija necerēti liela atsauce un piecpadsmit minūšu laikā pasākuma dalībnieku skaits bija papildīts. Bērni pieteicās no Rīgas, Madonas, Jēkabpils, Varakļānu un Rēzeknes novadiem.

Forums notika no 18. jūlija līdz 20. jūlijam Lubāna mitrāja informācijas centra teritorijā. Trīs dienās tika paveikts viss iecerētais. Tika uzbū-

vēta kukaiņu māja. Puišiem bija lieliska pieredze skrūvēt un zāgēt. Dabas materiālus mājas papildīšanai bērni lasīja paši. Grieza niedres, lēja ģipsi, ievāca kritālas. Arī mājas izdaiļošanu uzņēmās bērni,

lai visiem tūristiem ir skaidrs, kas tā ir par būvi. Izveidojām sūnu skulptūru – alni. Materiālus bērni meklēja mežā. Alnis guva lielu popularitāti un tūristi jau pirmās dienas vakarā uzņēma foto ar mūsu veidojumu. Katrs izgatavoja sev makšķeri no dabā pieejamajiem materiāliem. Zivis gan ļoti neķērās, bet tagad katram ir sava makšķere. Par zīvīm, to daudzveidību Lubāna ezerā un arī ar makšķerēšanas no-

slēpumiem dalījās Dagnis Vasīļevskis. Bērni, ejot gar ceļmalu pie Lubāna mitrāja informācijas centra, iepazīna piecdesmit augu sugas un izveidoja savu augu piezīmju grāmatiņu. Par augiem stāstīja pieaicinātā speciāliste Regīna Indriķe. Tika izspēlētas dažādas spēles, kas palīdz izziņāt dabas procesus un nostiprināt atmiņā iepazītās augu sugas. Pirmajā vakarā pēc tumsas iestāšanās Guntis Akmentiņš

izgaismoja naktstauriņus. Lai arī bija vējains, izdevās sagaidīt nelielu skaitu tauriņu, kuri ir ļoti atšķirīgi no taureņiem, ko redzam dienas vidū. Vējš gan netraucēja ierasties lielam skaitam knišļu, bet arī ar tiem jāspēj dabā sadzīvot. Otrās dienas vakarā pārstāvis no Latvijas ornitoloģijas biedrības Elvijs Kantāns bērniem sniedza zināšanas par putniem un sikspārņiem. Tika izlikti putnu tīkli un parādīts arī praktiski, kā notiek putnu gredzenošana. Lai gan gājiens sikspārņos laikapstākļu dēļ nenotika, tomēr līdz pat pusnaktij bērni uzmanīgi klausījās stāstījumā par putniem un sikspārņiem. Notika divas radošās darbnīcas, kur krāsojām smiltis un veidojām gleznas no graudaugiem. Darbīnus bērniem bija iespēja ņemt sev līdzi uz mājām. Visas trīs dienas vārīšana notika uz ugunsкура, un bērni guva praktiskas iemaņas ēst gatavošanā. Tagad viņi noteikti māc pagatavot burgerus, putru, frikadeļu zupu un daudz ko citu. Bija arī rīta rosme un aktīvas spēles, lai veidotu komandas izjūtu un uzlabotu komunikācijas prasmes. Foruma noslēguma

dienā bija sagatavota QR kodu spēle, kura bija arī kā pārbaude par iegūtajām zināšanām, ko bērni veiksmīgi izpildīja, kas pierāda, ka viņi ir kļuvuši par dabas pētniekiem.

Bērni labprāt iesaistījās aktivitātēs, interesējās par dabas procesiem, tās aizsardzību, saskatīja kļūdas savā darbībā, ko pieļāvuši līdz šim ejot dabā. Ieguva jaunus draugus un aktīvi pavadīja trīs dienas gandrīz bez viedierīcēm.

Forums pagāja pozitīvā gaisotnē. Esam apmierinātas ar paveikto un arī atsūtītās atsauksmes, komentāri un labie vārdi, piezvanot mums, to apstiprina.

Vai nākamgad varētu rīkot ko līdzīgu? Noteikti, ka jā, bet viss atkarīgs no finansējuma. Būs nauda, būs forums. Iespējams, tas būtu ar dažādām izmaiņām, piemēram, tas varētu notikt tikai divas dienas, bet vairākas reizes vasarā, lai aptvertu lielāku interesentu skaitu. Bet to jau rādīs laiks, vai nepazudīs vēlme darboties, vai būs finansējums un citi tehniskas dabas jautājumi.

Vēlamies arī teikt lielu paldies

Ošupes pagasta pārvaldei par atsaucību, palīdzību tehniskajos jautājumos un iespēju izmantot šīs viesmīlīgās telpas Lubāna mitrāja informācijas centrā, biedrībai „Kontaktligzda” un tās vadītājai Anitai Ikaunieci par palīdzību finanšu izlietojumā, Normundam Melngailim par līdzdalību kukaiņu mājas būvniecībā, Dabas aizsardzības pārvaldei par sadarbību un paldies tās speciālistiem Dagnim Vasiļevskim, Reģīnai Indriķei un Guntim Akmentiņam, ornitologam Elvijam Kantānam, Madonas novada pašvaldībai par finansiālo atbalstu un jauniešu speciālistei Ingai Strazdiņai par padomiem, Jānim Eglim par QR kodu spēles izveidi, Guntai Spīcai par gardo torti un Rutai Spridzānei par saldo desertu vakariņās. Un vislielākais paldies no manis Agnesei Krustei un Irīnai Mālniecei par praktisku darbošanos, foruma vadīšanu un idejas realizēšanu. Mums kopā izdevās un divdesmit bērni ir kļuvuši par dabas pētniekiem!

Elīna Mālniece

Foto no foruma organizatoriem

Mūsu deju kolektīvs Dziesmu un Deju svētkos

Uz svētkiem izbraucām dienu pirms lielā svētku gājiņa – 1. jūlijā.

Kopumā no Lubānas un Degumniekiem esam vienpadsmit braucēji, kas ar visiem tērpiem, matračiem un koferiem uz nedēļu dodamies uz Rīgu. Pārējie dalībnieki mūs jau sagaida Rīgā, jo tā ir sagādājis, ka viņi tur strādā vai mācās. Par mājām nedēļas garumā saucām Rīgas Valsts 3. ģimnāziju, kur izmitināja aptuveni 500 svētku dalībnieki no Madonas novada. Ierodoties Rīgā, vakars jau saplānots, proti, mūsu Ilzei jānosvin lielā dzīves 50 gadu jubileja. Devāmies baudīt Vecrīgas burvīgo krodziņu atmosfēru. Mēs jau mīļi iesaucām Ilzi par deju kolektīva „talismanu”, jo viņa ir bijusi astoņos Dziesmu un Deju svētkos un visos tikai ar šo kolektīvu.

Nākošajā dienā gājiens. Palīgā ierodas brašie pagasta vīrieši Ervīns Spridzāns, Juris Vitoliņš un Edgars Daugulis, viņu uzdevums nest Latvijas un pagasta karogus un pagasta ģērboni. Pēc vairāk kā stundas kavēšanās gājiens var sākties. Kā jau ievērojāt,

Pirms pēdējā koncerta.

gājiens secībā bijām kopā ar Barkavas pagastu, jo mums ir viens pagasta pārvaldes vadītājs. Gājiens paiet ātri, skatītāji ļoti atsaucīgi. Īpaši sveicieni mums bija no Ingas Tropas, tiešām ļoti jauki, ka cilvēki, kuriem ir saknes Degumniekos vai apkārtnē, mūs Rīgā

atcerējās. Tas iedod papildus emocijas un lepnumu.

Tās pašas dienas vakarā pie Arēna Rīga lielais svētku atklāšanas koncerts. Šeit jau pulcējās lielākā daļa svētku dalībnieku. Tiešām ļoti daudz! Maz vietas. Varam tikai pašūpoties, vairāk

neko. Cenšamies ar kolektīvu turēties kopā, kas arī bija tāds vienojošs brīdis, dažu dziesmu laikā pārņem emocionāls savilņojums.

Pārējās dienās seko deju mēģinājumi Daugavas stadionā. Mēģinājumu grafiks nav īpaši sasprings. Pietiek laika atpūtai un ēdienreizēm. Laikapstākļi dažas dienas mūs nelutināja – slēpāmies zem lietus mēteljiem, bet turpinājām mēģinājumus. Pārvietošanās no skolas uz stadionu pārsvarā notika ar sabiedrisko transportu.

Nedēļas nogalē lielais svētku koncerts „Mūžīgais dzinējs”. Pavisam mums bija četri koncerti ar skatītājiem. Dejojām četras dejas un lielo finālu, kas bija diezgan grandiozs. Fināla brīdis izraisa lielas emocijas, – tu esi starp četrpadsmit tūkstošiem deju, darām visi vienu – dejojām kopējā solī, un ikkatrs esam maza daļiņa no visa lielā pulka.

Interesanti, ka mēs bijām tikai sešpadsmit deju, tas ir minimālais skaits. Nevienam nedrīkstēja izkrist no sastāva. Kas to zina, kas varēja pa nedēļu notikt Rīgā? Esmu lepns par saviem deju, varbūt kādu brīdi bijām nepaēduši, neizgulējušies, slapji, sliktu garastāvokli, bet pratām atrast kopīgu valodu un godam pavadījām šos svētkus.

Ļoti liels paldies mūsu sagaidītājiem, kas mūs sveica mājās no svētkiem. Tas bija fantastisks pārsteigums, kas mūs atkal savilņoja, jo bijām diezgan noguruši pa nedēļu. Kopā ir izdevies liels darbs, paldies ikvienam, kas palīdzēja, ikvienam, kas piedalījās.

Turpinājumā arī pašu deju, emocijas un atskats uz svētkiem.

Elvita: „Šajos svētkos piedzīvoju visu, kas jāizjūt – sāpošas kājas, ilgas pēc mājām, negulētas naktis, bet pāri visam – emocijas, prieks, jautrība un kopā būšana! Mēs mākam kopā gan pasmieties, pajokoties, padusmoties un forši kopā padzīvot. Varbūt laikpētākļi pabojāja garastāvokli kādu dienu, bet, pavadot svētkus tik jaukā sastāvā, viss sliktais aizmirstas un dienas paskrēja nemanot. Mēģinājumu grafiks nebija ļoti noslogots, tā ka bija laiks arī ievilkāt elpu. Bija labi, paldies, *Smaudži* (savējie sapratīs)!”

Ilze: „Svētkos vari piedalīties pirmo, trešo vai astoto reizi – katru reizi

Gājienā.

Sagaidītāju kūka.

izjutīsi citādākas emocijas, bet, viennozīmīgi, pozitīvas. Savilņojums koncerta noslēgumā – nu tā, ka skudriņas skrien pa muguru, smieklis un jautrība ar pašu foršāko kolektīvu, patīkams sagurums un satikšanās ar savējiem stadionā. Tas ir to vērts! Paldies Mārtiņam un visiem manējiem DK „Degumnieki!”

Marta: „Šie bija mani ceturtie Dziesmu un Deju svētki. Īpaši atmiņā paliks kolektīva dzīvošana klasē, un visa no tā izrietošā jautrība nedēļas garumā, kā arī svētku atklāšanas koncerts dalībniekiem. Ar foršiem cilvēkiem – forši svētki!”

Sintija: „Man šie bija otrie Dziesmu un Deju svētki. Tās ir emocijas, tie ir piedzīvojumi, kurus nevarēs aizmirst. Šie svētki pagāja ļoti ātri, jo labā kompānijā vienmēr laiks paskrien nemanot. Protams, nedēļas laikā bija dažādu emociju viļņi – prieks, sagurums, dusmas, stress, laime, smieklis. Svētki, kas saliedēja kolektīvu, – dziedājam kopā, dejojām kopā un arī devāmies piedzīvojumos kopā. Raibākā nedēļā

ši gada vasarā!”

Renārs: „Man šie bija otrie Dziesmu un Deju svētki, protams, ka tie bija visskaistākie un piedzīvojumiem pilni. Šajos svētkos es jutos fantastiski ar draudzīgo kolektīvu – mēs bijām kā ģimene. Atrodoties tur, mēs noteikti pilnīgi nespējām novērtēt svētku sajūtas, bet tās noteikti paliks mūsu atmiņās. Manuprāt, svētki bija skaisti sarīkoti. Pašlaik esmu Īrijā un daudziem esmu parādījis video no koncertiem, un viņi visi saka, ka tikai latvieši prot tik labi kopt savas tradīcijas un turēt tās godā. „Skudriņu” pasākuma laikā netrūka.”

Keita: „Viennozīmīgi varu teikt, ka svētku nedēļa, ko aizvadījām Rīgā, bija labākais vasaras piedzīvojums. Visspilgtāk atcerēšos koncertus, kur satikās vairāk kā divdesmit tūkstoši deju, vienoti veidoja deju raktus Daugavas stadionā. Ar emocijām un kurioziem pilna nedēļa. Piemēram, kad devāmies uz 3. tramvaja pieturu, Jurgim nelaimīgā kārtā uz pleca kaija atstāja „pārsteigumu”. Man bija liels prieks atkal uzvilkt tautas tērpu un priecēt skatītājus gan klātienē, gan televizora ekrānos”.

Kristaps: „Šie svētki bija skaistākie manā dzīvē. Esmu priecīgs un laimīgs, ka dejuju tautas dejas, jo šis iegūtās emocijas koncertā nevaru salīdzināt ar neko citu.”

Jurgis: „Man patika!”

Mārtiņš: „Viss bija labi!”

Mārtiņš Mežulis,
deju kolektīva „Degumnieki” vadītājs
Foto no deju kolektīva arhīviem

Bibliotēkas ziņas augustā

Ošupes pagasta bibliotēkā līdz septembra beigām apskatāma Ritas Stērninieces sakrāto pildspalvu kolekcija.

Arī turpmāk bibliotēkā vēlētos veidot kolekciju izstādes, tāpēc būšu pateicīga ikvienam, kas padalīsies ar informāciju par kolekcionāriem. Varbūt jūs paši kaut ko krājat, varbūt jūsu kaimiņš vai draugs kaut ko krāj. Priecāšos par atsaucību!

Ošupes pagasta bibliotēka arī 2023. gadā piedalās bērnu, jauniešu un vecāku žūrijā „Lasi un vērtē '23”. Gaidīšu lasītājus – gan bērnus, gan

jauniešus, gan pieaugušos! Par pieaugušo žūrijas lasītāju var būt ikviens – arī tie vecāki, kuru bērni jau izauguši.

Bibliotēkas kontakti: t. 64829589, e-pasts: degumniekubiblioteka@madona.lv, WhatsApp ziņām: 29672429

Uz tikšanos Ošupes pagasta bibliotēkā!

Bibliotēkas darba laiks: katru dienu 8.00 – 12.00 un 13.00 – 17.00, otrdien 9.00 – 14.00 Ošupē, 15.00 – 18.00 – Degumniekos, katrā mēneša otrā trešdiena – bibliotēka slēgta (metodiskā diena Madonas NB)

V. Kruška,

Ošupes pagasta bibliotēkas vadītāja

Pagasta sporta svētki

Viens no lielākajiem un gaidītākajiem pasākumiem gadā mūsu pagastā. Nu jau otro gadu notiek jūlija beigās un sestdienā, lai pēc lielas sportošanas un balles cilvēki vēl vienu dieniņu var atpūsties.

Arī šogad dalībnieki visās vecuma grupās varēja piedalīties individuālajās stafetēs, kur reizēm noder laba fiziskā forma, bet reizēm vienkārši – veiksmē. Šoreiz pie aktivitātēm rūpi tur un katram dalībniekam izskaidro noteikumus septiņi tiesneši – Elīna Aleksa Ločele, Keita Kruglova, Sintija Šķēle, Linda Kalniņa, Līva Bārbale, Linda Melngaile un Renāte Jakovļeva.

Mūs iepriecina kapella „Augusti”, sitaminstrumentu trio – brāļi Grīnbergi un vokālā grupa „The sound effekt”.

Ļoti spraiga un aktīvas spēles norit volejbola un smilšu futbola laukumā. Tiesnesis smilšu futbolā – Uģis Meiers, bet volejbolā Kaspars Kaļinovskis un Ričards Strods. Bet telts paēnā – vārds zolītei.

Paralēli aktivitātēm aiz vecās skolas aktīvi kursē mucu vilcieniņš ar piemēroti tērptu vadītāju – Māri Šķēlu. Arī mazie pasažieri ar prieku izmanto katru jaunu reisu.

Pie vecās skolas savas aktivitātes piedāvā SA „Lavanda”, šeit izveidota vesela lauku saimniecība, un kā zināms, – „Lauku sētā darba daudz!”

13. km šoreiz piedāvā savu izdomāto spēli „Pazūdi, 13. km!”, kas iegādāta, realizējot Madonas novada jauniešu iniciatīvu projektu. Spēlei ir vairāki varianti un iespējas, bet šoreiz tā bija kā orientēšanās ar apslēpto kastu meklēšanu, kurās bija atrodami uzdevumi.

Šogad tautas nama vadītāja aicināja visus izgatavot savu putnu biedekli, kas savā ziņā piedalījās svētku norisē, jo bija turpat izstādīti. Tiešām ļoti bagāta iztēle dalībniekiem! Dažs putnubiedeklis „lidoja”, cits ļoti atgādināja autobusu gaidošu cilvēku, citam radoši atrasts izgatavošanas materiāls.

Kurš sportoja vairāk, kurš mazāk, bet diena pa-

vadīta uz visiem „simts”. Vakarpusē arī apbalvošana.

Skaistās dienas izskaņā balle kopā ar grupu „Brālīši”, kaut arī lietus iztraucēta, tomēr tā notiek tautas namā ar ne mazāku līksmību.

**Dace Kalniņa
Vendija Strode**

Zupas vārīšanas čempionāts

Jau labu laiku SA „Lavanda” sapņoja, ka varētu saaicināt kopā vienā pasākumā pagasta un novada seniorus un ciemiņus no vietām, kur pašas uzņemtas ar lielu laipnību un viesmīlību. Pavasarī tika izsludināts Madonas novada sociālās jomas projektu konkurss. Mums nebija šaubu, ka šī ir iespēja iepriecināt seniorus ar vienu labu pasākumu un kāpēc gan tas nevarētu būt atraktīvs zupas vārīšanas čempionāts? Sacīts, darīts! Scenārijs tapa, jau iesniedzot projektu. Visas zvaigznes „sastājās” pareizajās vietās un ieguvām finansējumu.

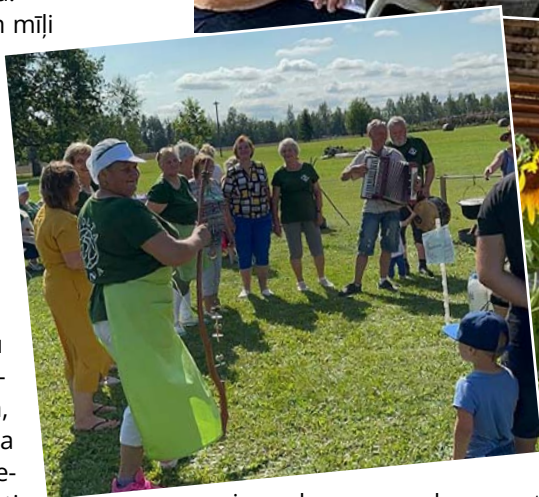
20. augustā varējām mīļi

visus aicināt uz O. Kalpaka dzimtās mājas „Liepsalas” pagalmu, lai būtu kopā un gūtu pozitīvas emocijas. Sabrauca no malu malīnām ap 130 dalībnieku. Visi varēja izmēģināt spēkus piecās sporta disciplīnās – korķīšu skrūvēšanā, pupiņu lasīšanā, kamola tīšanā, sērkokriņu kastīšu torņa būvēšanā, bumbiņu mešanā. Paralēli tika kurti

septiņi uguns kuri uz kuriem ar čaklu saimnieču rokām tika uzburtas septiņas zupas, cita par citu gardākas: Saikavas – Soļanka, Vestienas – Strēlnieku borščs, SA „Ābeles” – Gailēņu zupa, Dricāniem – Cita zupa, Vistas zupa no Lazdukalna, Barkavas dāmu – Meksikāņu zupa un Beļavas – Tomātu zupa. Katrs dalībnieks par sev tīkamāko zupu pēc pagaršošanas varēja balsot ar žetonu (burciņas vāciņu).

Bet kamēr zupas vārās, dalībnieki lustējās. Izrādās – ciemiņiem no Dricāniem līdzī savī mūzikas instrumenti un labi noskaņotas balsis, jo ir piedalījušies Dziesmu un Deju svētkos. Nu tik apdziedāt un ielīksmot! Kad jau publika visai „iesildīta”, uz skatuves kāpj Igauņu ģimene ar jestrām dziesmām, dejām un aktivitātēm. Prieks, ka ir mirklī, kad deju teju visi! Jāsaka, jāņem piemērs no senioriem, kā priecāties un baudīt dzīvi!

Notiek interesanta SA „Lavanda” vadītā aktivitāte, kur no ziediem „jāvāra” zupa. Trīs prasmīgas komandas

veic uzdevumu godam un tiek pie balvām. SA „Lavanda” dāmām darba pilnas rokas, jāpiedāvā viesiem atspirdzinājumi un cienasti. Ciemiņi goda vietā!

Nemanot nonākam pie apbalvošanas individuālajās disciplīnās, veiksmīgākie tiek pie medaļām, bet zupas čempionātā 3. vieta – Beļava – vārot Tomātu zupu, 2. vieta – Dricāni ar Citu zupu un 1. vietā Lazdukalns ar Vistas zupu. Visiem par pārsteigumu ir bijusi arī „slepenā” žūrija, kas domā savādāk, kā skatītāju balsojums. Apbalvoti tiek visi, balvās ir virtuves piederumi, kā, piemēram, katls, kauss u.c.

Jāpiebilst, ka visi zupas katli tika iztukšoti, pāri palika tikai viena zupa un tikai tāpēc, ka saimnieces līdzī bija paņēmušas īpaši lielu katlu!

Jāteic, ka arī Augstāki spēki stāvēja mums klāt un lietūs, kā solīts ziņās, nelija. Saulīte gan sildīja ar pilnu jaudu. Lai arī laiks bija karsts, dažas drosmīgās seniores devās arī pirtī! Varen darbīgi un apņēmīgi ir šīs paaudzes ļaudis! Un vai zināt – bija dalībniece, kas

šajā tveicē devās pie mums ciemos ar velosipēdu! Visu cieņu tev, Skaidrīt!

Paldies Madonas novada pašvaldībai par finansējumu, SA „Lavanda” par idejām un darbu, mūsu super komandai, kas palīdzēja pie disciplīnām un ar tehniskiem jautājumiem – Alisei Skurulei, Indirai Baltajai, Lindai Kalniņai, Līvai Romanovskai, Dacītei Tomiņai, Raivo Ivanovam, Mārcim Iesaliņam! Visiem tiem, kas atsaucās, palīdzēja un vēlēja mums izdošanos – PALDIES!

Saņēmām ļoti daudz un visdažādākos paldies, kas to vairs saskaitīt var cik. Bet te viens īpašs no Dricāniem: „Sveiki, „Lavandas”! Dricānieši vēl „brauka” pieēstos zupas vēderus, jūsmo par aktīvi pavadīto svētdienu, jauko atmosfēru lielajā senioru pulkā un uzteic izcilo pasākuma organizāciju! Lai uzkrātās emocijas silda rudenī un ziemā gan jūs, gan mūs, gan visus pasākuma dalībniekus! Mīļš PALDIES par šo kopabūšanu!”

Dace Kalniņa
Foto Linda Kalniņa

Bērņības svētki 2023

Kas gan var būt skaistāks, kā bērņības laiks? 5. augustā, Degumnieku tautas namā tika svinēti svētki bērņībai! Lai iepriecinātu bērņus, šogad bija ieradies Zibens Makvīns. Kopā tika spēlētas spēles, būvēti auto, tie remontēti.

Pavisam kopā pie krustvecākiem tika seši bērņi. Tostarp mūsu pagasta – Reinis Stafeckis, Ralfs Stafeckis un Gatis Miezons. Pārējie svētku dalībnieki bija no malu malām. Patiešām liels prieks, ka mūsu rīkoto pasākumu novērtē jau-

dis no citiem novadiem.

Lai mazajiem krustbērņiem Lai-
miņa ziediem ceļu kaisa un krustvecā-
kiem pacietību, izturība.

Dace Kalniņa

Kauns!

Vasara jau otrā pusē, tik ātri paskrējusi. Kā gan tā nepaskries, ja ir tik darbīga. Dārzi, pļavas, māja, ģimene, – viss kopā. Te vienam uzmanība jāpievērš, te otram. Un jau rudens dvesma gaisā!

Bet atskatišos vēl drusku pār plecu vasaras viduci. Jāņu laikā, kad viss ziedēja, smaržoja, reibināja un auga. Jā, auga. Ar katru gadu, šķiet, ka dažs labs paliek aizvien slinkāks un slinkāks, neko negrib savā labā darīt vai pacensties, piemēram, izaudzēt dārzenus dārzā. Patiess prieks par tiem, kas audzē, cenšas un nekādu palīdzību no malas nelūdz. Dažs šajā vasaras tveicē nesa ūdeni un laistīja, kaut tik raža padotos! Viegli jau nav rūpēties un strādāt. Bet diemžēl ir cilvēki, kuri izvēlas nedarīt neko un labāk aiziet un paņemt „par baltu velti” bez īpašnieka ziņas un atļaujas.

Diemžēl... un šāds gadījums jau nav viens vienīgais, ka pa dārziņiem staigā zagļi un postītāji, kas izrauj, nolauž stādus.

Nekaunība un kauns! Ko gan citu šeit pateikt?

Tā arī šogad, Līgo vakarā, viena daiļā dzimuma pārstāve tika pat pieķerta „vācot ražu” svešā dārzā, pat nofilmēta!

Ko vaininiece? Neko! Krietnā reibonī, pat ar zināmu lielības devu nokliegusi: „Kas ir! Nu, un! Filmē, filmē, būšu populāra!”

Vajadzēja gan to policiju saukt, bet negribējās bojāt svētkus. Un vai tad tas vairs ražu atgriezīs? Bet nākamreiz gan visu darīsim likuma ietvaros, jo gan bībeles, gan cilvēku likumos stāv rakstīts: „Tev nebūs zagti!”

Cerams, ka šis publiskais nosodījums sasniegts galveno stāsta varoni skaidrā prātā un liks par kaut ko aizdomāties...

Daudzdzīvokļu māju iedzīvotāji Degumniekos

Civilās mācības Degumniekos

Tas, kas tagad notiek Ukrainā, nav prātam aptverams, un izrādās, lielā kaimiņa daba nav mainījiesies pa šo laiku. Pēc kara cilvēkiem neinteresēja manta, bet tikai kailā dzīvība. Kaimiņi gāja pie kaimiņa un dziedāja, kaut turpat līdzās bija sagrauta māja un kūts. Atceros, ka ap manu dzimto māju bija sašauti septiņi krievu tanki un ceļa galā bija uzslējuši pieminekļi, ka par mājas atbrīvošanu gājuši bojā trīspadsmit tankisti, četrpadsmito atradām tankā, mums gan likās, ka tā ir apdegusi melna aita. Tā tas bija, un ukraiņu pārdzīvotais mums, latviešiem, nav nekas svešs.

Mēģināšu pastāstīt par civilajām mācībām Degumniekos. Bija mums iedalītas divas kastes ar gāzmaskām, mūs jau arī iepriekš apmācīja, kā tās uzvilkt un pieregulēt katram galvas izmēram. Mācību dienā pret klubu durvīm ierindā tika nostādīti visi atbildīgie, katram pār plecu mugursumā gāzmaska. Rikojumus deva priekšnieks Mārtiņš Zaube. Pēc tam viņš sēdēja uz skatuves ar telefonu un pieņēma ziņojumus no padotajiem. Man ar citām kantora meitenēm vajadzēja izklāt Degumnieku centra klēti ar jumta papi, lai radioaktīvie putekļi nenokrīt uz graudiem. Tā kā klēti pape jau iepriekš bija izsista, lai nelīst ūdens iekšā, tad mēs lieliski ar visu tikām galā. Kad atskanēja trauksmes signāls, tad drāzāmies no klēts laukā un nokritām grāvītī. Tā nu gulējām un gulējām, neviens par mums neinteresējās. Beigās atskrēja Aivars Mangulis, arī laikam skaitījās kāds priekšnieks, un nobļāvās: „Ko guļat, muļķes, trauksme sen jau beigusies!” Tā mēs par apzinīgu darbu vēl tikām izlamātas. Man vēl tika tas „gods”, (laikam tās bija starpsaimniecību mācības), tikt uz padomju saimniecību „Gaiziņš” mācībās. Te nu man krita laimīgā loze ar zaru sloტიņu dzīt putekļus no govīs. Paldies Dievam, lopiņš bija diezgan mierīgs. Guntai Pedelei bija jālien caur telti, protams, ar uzliktu gāzmasku. Viņa teica, ka gandrīz nosmakusi, jo gāzmaskai bija tāds „klapans – korķis”, kuru nemācējusi attaisīt. Bet viss jau beidzās laimīgi.

Laikam jau tās gāzmaskas nekādas drošās nebija, atceros, kad atsprāga amonjaka mucai korķis, tad Mārtiņš paķēra gāzmasku un domāja, ka viens pats tiks galā, bet tā vis nenotika.

Tagad šādas mācības nenotiek, bet kas zina, vērojot notikumus kaimiņos, viss vēl var atkārtoties... Lai ir miers!

Civilo mācību aktīva līdzdalībniece **Elita Zaube**

Mans dopings ir labi padarīts darbs

Prieks par katru jaunieta, kas paliek laukos strādāt un savu dzīvi iekārto šeit. Domāju, ka daudzi ir pamanījuši **Kārlis Strodu** čakli darbojamies vecāku saimniecībā, nu ja ne tur, tad uz skatuves, dejojot tautas namā, gan. Atceros, ka jau tad, kad Kārlis nāca uz bērnodārzu, viņam interesēja tehniskās lietas, mājdzīvnieki un lauku darbi. Nekāda zīmēšana vai pasaku lasīšana zēnu neaizrāva. Līdzīgi bija grāmata par „meršiem”, jau tad viņš stāstīja, ka „mersis” ir laba mašīna. Starp citu, tieši Kārlis mani izglītoja, ka kāpurķēžu traktoram nav stūres un mīļmantiņu vietā viņam līdzī nāca mazo dzīvnieciņu kolekcija. Tagad puisis brauc ar īstiem traktoriem un gādā par īstiem mājdzīvniekiem. Par dārgu mersi nesapņo, bet gan par to, kā attīstīt saimniecību!

Pastāsti par sevi, kā iet, ko dari, kur mācies?

Mācos Jēkabpils Agrobiznesa kolledžā Barkavas struktūrvienībā par augkopu. Brīvajā laikā spēlēju hokeju, trenējos Rēzeknē. Dejoju tautiskās deju Degumnieku vidējās paaudzes deju kolektīvā, ja vēl paliek kāds brītiņš laika, tad braucu palīgā arī vecmammai. Patīk, ka visu laiku ir ko darīt, bezdarbība nav man piemērota.

Pastāsti par sevi, kā iet, ko dari, kur mācies?

Pabiji Dziesmu un Deju svētkos. Kā gāja?

Jā, bijām kopā ar mūsu deju kolektīvu, bija ļoti forši. Tiešām nenozēloju, ka man bija šāda iespēja aizbraukt. Nebija jau arī nemaz tik fiziski grūti, kā sākumā varētu šķist. Smagāk bija morāli, uznāca arī lūzuma brīži. Personīgi man ir ļoti grūti un nogurdinoši, kad apkārt ir lieli cilvēku pūļi vai jābrauc pārpildītā sabiedriskajā transportā. Labāk ir laukos, kur nav cilvēku masas un vari būt mierā un klusumā.

Pabiji Dziesmu un Deju svētkos. Kā gāja?

Svētku noslēgumā bija prieka un gandarījuma sajūta. Pirmajā kopkoncertā „skrēja skudriņas” no emocijām. Tāda neapraķstama sajūta, ka tik daudz cilvēki sanāk kopā, iemācās dejas un dejo vienā solī un rakstā.

Daudzi sūdzējas par ēdināšanu

svētkos, vai bija tik traki?

Biju ēst arī dažas reizes organizatoru piedāvāto. Paēst varēja, nebija jau tik traki. Bija gan griķi, gan rīsi. Drīzāk gaumes jautājums, ko kurš ēd un ko neēd. Katrā ziņā badā jau dejojāji nebija.

Kādi ir izaicinājumi jauniešiem laukos?

Ļoti žēl, ka jaunieši nelabprāt atgriežas laukos un negrib izvēlēties dzīvi šeit, drīzāk pilsētas vai pat ārzemes. Uz laukiem skatās skeptiski, kas tad nu tur tāds ir, nekā nav. Varbūt vecāki neuztic tehniku, jo ir sarežģīta un aprīkota ar elektroniku, vai vienkārši nav pieradinājuši pie lauku darbiem, līdz ar to jaunieši nav iemīlējis laukus. Man tā nebija. Man atļāva strādāt ar tehniku, ja kas salūza, kopā remontējām. Nekad mani nebāra, ja ko darba procesā salauzu, no tā tikai mācījos un secināju, kā ko labāk un ātrāk izdarīt. Tā lauki ir man sirdī jau sen un domāju, ka tā tas arī paliks. Jau no mazotnes daudz dzīvoju ārā, spēlējos smilšu kastē. Tur būvēju veselu „pasauli” no smiltīm ar lielām fermām, aplokiem, tika pārvietoti spēļu ganāmpulki. Tā tīri organiski es esmu šeit, man te patīk un nekur citur doties es nevēlos.

Saimnieko kopā ar ģimeni, kā sadalāt darbus?

Darbus darām kopā ar tēti, bet kaut kā ir iegājies, ka lielākos traktortehnikas darbus daru es. Zemes apstrāde, lopbarības sagatavošana ir mani pienākumi. Tētim paliek vieglākie darbi, taču viņš nāk palīgā pie remontiem ar padomu un pieredzi. Mamma darbi ir pie slaukšanas un lopiņiem. Kopā mēs tiešām esam laba komanda un varam paveikt daudz. Jāsaka liels paldies maniem vecākiem, kas jau no bērnības man uzticēja gan darbu, gan tehniku. Varēju pats pieņemt lēmumus, izmēģināt, kā labāk kurš darbs veicams. Tagad zinu un protu visus darbus saimniecībā no A līdz Z.

Vai laukos ir nākotne? Kā tu to redzi?

Protams, ka ir nākotne! Taču izzūd mazās saimniecības, kad katram bija sava gotiņa, ruksis, vistas. Mājsaimniecības bija pašpietiekamas, lai arī kā bija ar algotu darbu, bet varēja sevi uzturēt. Tagad visu pārņem lielle saimnieki, ir jaudīga tehnika, var apstrādāt ļoti daudz, bet atnākt ģimenei uz laukiem un dibināt mazu piemājas saimniecību kļūst arvien neiespējamāk. Saimniecībās ienāk roboti, kā, piemēram, slaukšanas, tas nozīmē, ka arī jau tā mazo darba vietu skaits samazināsies, līdz ar to jauniešiem iespēju strādāt laukos paliek arvien mazāk. Protams, arī daudziem jauniešiem šķiet, ka darbs laukos ir netīrs, grūts, īpaši pie lopiem, bet piens jau no kokiem netek. Tā diemžēl arī lauku apdzīvotība sarūk...

Vai tevi biedē klimata pārmaiņas?

Dzīvosim, redzēsim. Gadiem ejot, klimats mainās, tas jau nav nekas jauns. Mēs, kā zemnieki, tam pielāgosimies. Kādi būs „spēles” noteikumi, tā darīsim, īsti jau mēs neko mainīt nevaram. Audzēsim graudus, kas būs piemēroti klimatam, vienvārdsakot, būs problēma, tad arī to risināsim.

Kas ir tavs labais „dopings”, lai diena būtu izdevusies. Varbūt rīta kafija vai laba mūzika, vai kas cits?

Dopings ir izdarīts darbs. Prieks par padarīto, piemēram, noļauta pļava, uzlikts jumts, aparts lauks, tu redzi rezultātu, darbs ir paveikts. Tad ir ļoti laba sajūta, kas ir dopings darboties tālāk. Nereti dzirdēts, ka kāds lepojas ar jaunu, dārgu telefonu, man tas nav svarīgi, tas ir kā otrajā plānā. Es priecājos, ja varam uzcelt kādu ēku, attīstīt saimniecību.

Daudzi puiši negrib iet dejojot, kāpēc tu ieteiktu viņiem to darīt?

Dejošana uzlabo stāju, vairo patriotismu par savu novadu, pagastu, dzimto vietu. Man bija liels lepnums iet Dziesmu un Deju svētkos zem Ošupes pagasta un Degumnieku deju kolektīva karoga. Dejojot esmu ieguvis draugus, patīk, ka varam kopā braukt uz koncertiem, ballēm. Prieks, ka arī mēs bijām daļiņa no lielajiem svētkiem Rīgā, kopā ar visas Latvijas deju kolektīviem. Esmu lepins!

Dace Kalniņa

Foto no personīgā arhīva

Dzintru pieminot

Tā aiziet cilvēks... pa vienam vien – pēkšņi, klusi, atstājot atmiņas, kurās kavējamies mēs, palicēji. Ar atmiņām varam arī dalīties. Šoreiz atvadu vārdu **Dzintrai Brokai**, manai bijušajai kolēģei, ar kuru kopā nostrādāti tik daudzi gadi.

Dzintra dzimusi 1944. gada 10. februārī, Ļaudonā. Ģimenē bijuši septiņi bērni. Vecāki ticīgi ļaudis un savus bērnus vadījuši pa ticības ceļu. Baznīca tuva bijusi visu mūžu. No visiem bērniem Dzintra pēdējā devusies viņšaulē, lai gan bijusi sestais bērns ģimenē.

Bērniņa pagāja smagajā pēckara laikā, bet par spīti tam viņai bija spilgtas un skaistas atmiņas par bērnību Praulienas „Pilsdārzu” mājā, par Ļaudonas baznīcu, Praulienas veco pamatskolu, kurā ieguvusi pamatizglītību. Visai ģimene bijusi ļoti sirsnīga draudzība ar kaimiņu mācītāja O. Baltiņa ģimeni, kurš kalpoja arī Lubānas luterāņu baznīcā.

Visa viņas ģimene bijusi ļoti muzikāla, spēlējusi dažādus mūzikas instrumentus, daudz dziedājuši. Pēc pamatskolas beigšanas turpina mācības Smiltenes sovhoztehnikumā, kur iegūst zootehniķa profesiju. Par vienīgo darbu un dzīves vietu kļūst Degumnieki.

Piedzimst meita Zanda, kuru viņa audzina viena. Tad viņa apprecas ar vietējo puisi Miervaldi, ar kuru nodzīvo 42 gadus. Ģimenē piedzimst divi dēli – Jānis un Mārtiņš. Dzintra ir stingra un prasīga mamma saviem bērniem, māca darba tikumu, ticību labajam. Arī bērnus ved uz baznīcu, turpina vecāku iesākto ticības ceļu.

Pirms deviņiem gadiem mūžībā devās vīrs Miervaldis un tas stiprajai sievietei kļūst par nepārvaramu triecienu, sāpes un pārdzīvojumi ir lieli.

Viņa ir vecmāmiņa četriem mazbērniem un vecvecmāmiņa mazmazmeiņai Loretai.

Es uz Degumniekiem atnācu 1973. gadā. Par galveno zootehniķi strādāja Dzintra Buiķe, tad viņa vēl nebija precējusies.

Atceros, bija pirmdienas rīts, un gāju pieteikties darbā. Ļoti vienkārši aprunājāmies un viņa man piedāvāja divus darbus, kuru lai izvēlos strādāt, vai nu par laboranti fermās, vai kon-

Viens no Dzintras hobijiem bija audzēt puķes, man liekas, ka vismīļākās viņai bija dienlilijas, to bija ap 60 šķirņu. Kādās tik krāsās gar ceļmalu un pagalmā tās ziedēja! Un saimniecība labprāt arī dalījās ar puķu stādiem. Līdz pēdējam brīdim viņa priecājās par ziediem, par dabas skaistumu. Dzīves novakarā Dzintriņai kļuva grūtāk un bija nepieciešama līdzcilvēku palīdzība. Blakus bija labi kaimiņi un arī ģimene, kas palīdzēja, kā spēja. Lai viņai būtu labāki dzīves apstākļi, ģimene Dzintru aizved uz Ļaudonas pensionātu. Pienāca 31. jūlija rīts, un Dzintra no mums šķīrās... Vieglas smiltis, mēs tevi atcerēsimies!

Ināra Baltā

Foto no ģimenes arhīva

trolasistenti. Tā kā šo darbu jau biju strādājusi, pateicu, ka būšu laborante. Viņas atbilde ļoti vienkārša: „Būsi laborante, būs tev vīrietis (mašīnas šoferis)”. Abas pasmējāmies, ar to arī sākās mūsu kopējās darba gaitas.

Šķetinot atmiņas par kopā nostrādātajiem gadiem, es Dzintru raksturotu tā – stingra, prasīga, taisnīga, čakla un stipra latviešu sieviete. Savus darba pienākumus centās veikt no sirds. Protams, ne visiem var patikt un izpatikt.

Ja atmiņa mani neviļ, mūsu kolektīvā kopā strādāja aptuveni divdesmit kolēģi – zootehniķi, lopkopības brigadier, laborants u.c., no tiem jau vienpadsmit aizsaulē...

Ārpus darba Dzintrai patika būt sabiedrībā. Apmeklēja dažādus pasākumus, labprāt tajos piedalījās. Braucām kopīgās ekskursijās, manuprāt, beidzamā bija uz Rundāles pili. Ļoti patika dejot. Dejoja gan tautiskās, gan balles dejas. Viņa bija viena no pirmajām, kas piedalījās deju grupas „Orhidejas” dibināšanā, pirmie mēģinājumi mums bija feldšerpunkta uzgaidāmajā telpā.

Nevar nepieminēt, ka viņa bija arī ļoti saimnieciska. Zootehniķu kabinetā mums visiem no rītiem vārīja kafiju, nesa pašas ceptus pīrāgus. Tāpat viņai patika uzņemt ciemiņus savā mājā, gatavot dažādus ēdienus. Viesībās daudz tika kopā dziedāts, galvā bija vesela „dziesmu vācelīte”.

LĪDZJŪTĪBA

*Tā gaisma, ko izstaro svece,
Tas gaisums, kas liesmiņā plīvo,
Tas izplēn un pazūd, un gaist,
Bet gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd – tas paliek un mirdz.
(V. Egle)*

MIRUŠI

Jānis Tilcēns 16.04.2023.,
86 gadi

Erna Kūmiņa 23.04.2023.,
92 gadi

Jānis Ikaunieks 01.06.2023.,
80 gadi

Janīna Tropa 26.06.2023.,
89 gadi

Ilze Pavļukeviča 11.08.2023.,
81 gadi

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604,

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**,
tel. 28893026,

E-pasta adrese: dace.kalnina@madona.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā,

tel. 25767030

Tirāža 350 eks.